

ΠΟΘΕΝ ΤΟ ΟΝΟΜΑ „ΛΟΥΔ“.

Πασιγνωστόν εἶνε ὅτι ἡ λέξις Λούδ (Lloyd) εἶνε διαδεδομένη καθ' ὅλην τὴν ὑφήλιον καὶ ὅτι ἔχει καταλάβει ἀναφαίρετον θέσιν εἰς τὰ λεξικά ὅλων σχεδὸν τῶν γλωσσῶν. Πανταχοῦ ὅμως, καὶ ἰδίᾳ ἐν Ἀγγλίᾳ, τὴν λέξιν ταύτην ἀκούει τις συχνάκις ἀναφερομένην προκειμένου περὶ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἀσφαλειῶν κατὰ θάλασσαν. Καὶ πόσοι ἄρα γε τῶν ἀναγνωστῶν μας δὲν ἠρώτησαν ἑαυτούς, τίς εἶνε καὶ τί σημαίνει οὗτος ὁ Λούδ καὶ διὰ τί περὶ αὐτοῦ πάντοτε γίνεται λόγος, ὅσάκις ὁμιλοῦσι περὶ ναυτικῶν ἀσφαλειῶν καὶ εἰδήσεων. Ὀλίγοι μόνον ἔμαθον ἐσχάτως, ὅτι τὸ μυστηριώδες ὄνομα ἀρχικῶς ἀνήκεν εἰς τινα ἀφανοῦς καταγωγῆς ἄνθρωπον, ἀλλὰ καὶ οἱ ὀλίγοι οὗτοι οὐδὲν πλέον ἐγίνωσκον περὶ αὐτοῦ, τὸ ὄνομα τοῦ ὁποίου τόσῃν δόξαν καὶ διασημότητα ἀπέκτησεν ἐπ' ἐσχάτων, ἕως οὗ ὁ ἄγγλος συγγραφεὺς Φρεϊδερίκος Μαρτίνος ἐφώτισε τὸ σκοτεινὸν μυστήριον ἐν τῇ „Ἱστορίᾳ τοῦ Λονδίνου καὶ τῶν βρετανικῶν κατὰ θάλασσαν ἀσφαλειῶν“. Ὁ μέγιστος τῶν λεγομένων Λούδ εἶνε ὁ τοῦ Λονδίνου, συγκαταλέγεται δὲ μετὰ τῶν ἀξιολογωτάτων καὶ εὐεργετικωτάτων ἰδρυμάτων τοῦ νεωτέρου πολιτισμοῦ. Ἡ ἱστορία του εἶνε περιεργὸς καὶ διδακτικωτάτη, περίεργα δὲ καὶ ἐνδιαφέροντα εἶνε καὶ πολλὰ τῶν ἐπεισοδίων της.

Μεταξὺ ἄλλων πραγμάτων, ὧν τὴν ἔρευναν μετὰ πολλῆς δεξιότητος καὶ ζήλου ἐπεχείρησεν ὁ ῥηθεὶς ἄγγλος συγγραφεὺς, εἶνε καὶ τὸ ἄτομον αὐτὸ τοῦ Λούδ. Οὗτος δέ, κατ' αὐτόν, δὲν ἦτο μόνον ἄπλοῦς „καφεπώλης“, ὡς τέως ἐπίστευον οἱ πλείστοι, ἀλλὰ ἐπὶ ζωῆς του διεδραμάτισε καὶ σπουδαῖον σχετικῶς πρόσωπον, ἐκέκτητο φιλολογικὰς γνώσεις καὶ ἐμπορικὴν νοημοσύνην καὶ διήγαγεν ἐν γένει βίον πολυάσχολον καὶ ὠφέλιμον εἰς τοὺς συγχρόνους του. Ὁ Ἐδουάρδος Λούδ εἶχεν ἐπὶ Καρόλου τοῦ Β'. ἐν καφεπωλεῖον ἐν Λονδίῳ, ἐπομένως ἦν καὶ αὐτὸς εἰς ἐξ ἐκείνων, οἵτινες τὸ νέον ἐπάγγελμά των ὤφειλον εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ καφέ καὶ οἵτινες ὑπὸ τοῦ μνημονευθέντος Μονάρχου κατεδιώκοντο ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι ὑπεδαύλιζον στασιαστικὰ ἐγχειρήματα. Τοῦ Λούδ το καφεπωλεῖον ἔκειτο παρὰ τὸν Τάμεσιν ἐν Tower Street, τῇ γνωστῇ ἐκείνῃ στενῇ καὶ ἐλικοειδεῖ ὁδῷ τοῦ Ἀστεος, ἡ ὁποία τότε, ὡς καὶ τὴν σήμερον, διέτεμνεν ἀληθῆ λαβύρινθον ἀπαισίων στενωπῶν, εἰς ὧν τὰ σκοτεινὰ γραφεῖα ἐκαθάριζον τοὺς λογαριασμούς των οἱ

ναύκληροι πάσης ἐποχῆς. Ὁ Λούδ ἐκίρνα αὐτοὺς οὐ μόνον τὸν μέλανα τοῦ καφέ ζωμόν, ἀλλὰ καὶ τὸν εὐγενῆ τοῦ Βορδῶ οἶνον — τότε δὲν εἶχον ἀκόμη τὴν ἐπὶ τῆς Ἀγγλίας κυριαρχίαν οἱ ἰσπανικοὶ καὶ πορτογαλλικοὶ οἶνοι, — καὶ διὰ τοῦτο ὁ ἡμέτερος ἦρως ἐν βραχεὶ ἀπέκτισε φίλους οὐκ ὀλίγους, πλοιάρχους καὶ ναυτικούς. Ἐξ εἰδοποιήσεων ἐν ταῖς ἐφημερίσι τῶν τότε χρόνων μανθόνομεν, ὅτι ἀκόμη τῷ 1688 συνήρχοντο ἐκεῖ ἄνθρωποι ἐπὶ τὸ αὐτό, ἵνα συνομιλήσωσι περὶ ἐμπορίου καὶ θαλασσοπολείας. Ὁ νοημονέστατος ξενόδοχος ἐπραττε πᾶν τὸ δυνατόν, ὅπως εὐχαριστήσῃ τοὺς πελάτας του, ἐπέτρεπε δ' εἰς αὐτοὺς νὰ κλείωσι τὰς συμφωνίας των ἐν τῷ καταστήματί του, καὶ ἐὰν δοῦλός τις ἐδραπέτευεν ἐκ τινος τῶν πλοίων, συλλαμβανόμενος ὠδηγεῖτο

πάλιν παρὰ τῷ „Λούδ“. Τῷ 1691 ὁ Λούδ μετέθεκε τὸ καφεπωλεῖόν του εἰς τὴν σημερινὴν ὁδὸν τοῦ χρηματιστηρίου, Lombard-Street, ἐγγὺς τοῦ μεγάλου ταχυδρομείου τοῦ Ἀστεος. Ἐκεῖ εὐρίσκοντο καὶ ἄλλα μεγάλα καφενεῖα, ἐν οἷς συνήρχοντο οἱ ἐμπορευόμενοι. Τὰ καταστήματα ταῦτα κατεδιώκοντο ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων καὶ περιεφρονοῦντο ὑπὸ ἐμπόρων διαφόρων κλάδων πολλὰ ἐξ αὐτῶν τέλος μετετράπησαν εἰς φι-

Ο ΝΕΚΡΙΚΟΣ ΘΑΛΑΜΟΣ ΤΟΥ ΓΚΑΙΤΕ.

λολογικὰς, ἀλλὰ εἰς συρμικὰς λέσχας καὶ τὰ λοιπὰ ἔμειναν ἐμπορικὰ ἐντευκτήρια. Μεταξὺ τῶν τελευταίων τούτων συνηριθμεῖτο καὶ τοῦ Λούδ τὸ κατάστημα, ὅπου συνήντωντο οὐχὶ μόνον ναυτίλοι καὶ πράκτορες, ἀλλὰ καὶ ἀληθεῖς ἐμποροὶ τοῦ ὑπερηφάνου Ἀστεος. Μὴ νομίση τις ὅμως ὅτι ἦτο τὸ καλλίτερον ἐν Lombard-Street, ἀπ' ἐναντίας ὑπελείπετο πάντων τῶν ἄλλων καὶ ἀπέλαυε τὴν περιφρόνησιν τῶν σημαντικωτέρων ἀρχικαφεπωλῶν. Ὁ Λούδ ὅμως δὲν ἐταράσσετο ἐκ τούτου, ἐπροόδευεν ὁσήμεραι καὶ ἤρχισε νὰ δεικνύῃ τί δύναται νὰ πράξῃ τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα καὶ κατ' ἐκείνας ἐτι τὰς ἡμέρας τῆς βαρβαρότητος. Τῷ 1696 ἱδρυσε τὴν ἐφημερίδα „Νέα τοῦ Λούδ“ (Lloyd's News), ἀσθενὲς βέβαια δοκίμιον ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς σημερινὰς ἀξιώσεις, κατ' ἀρχὰς μὲν ὡς ἐγκύκλιον διὰ τοὺς πελάτας τοῦ ἐκδότου, οἱ πλοίαρχοι ὅμως εἶχον νέα νὰ διηγηθῶσιν ἐκ τῶν διαφόρων λιμένων μετὰ Λονδίνου καὶ τῶν νήσων Βαρβάδο, τῆς Μεσογείου θαλάσσης καὶ τῆς ἀνατολικῆς Ἀσίας, αὗται δὲ καὶ ἄλλαι εἰδοποιήσεις δημοπρασιῶν καὶ ἀγοραῖα ἐκθέσεις ἐπλήρουν κατ' ἀρχὰς τὰς στήλας τοῦ δευτέρου κατὰ τὴν ἡλικίαν ἀγγλικοῦ φύλλου (πρῶτον ἦν ἡ